

Μαρία Ρουσάκη
Σοφία Γαλή

ένα ποτάμι
μέσα μου

Έχω ένα μυστικό.

Έχω κάτι κρυφό.

Μέσα μου ζει ένα ποτάμι.

Το ποτάμι μου σε κάποια σημεία είναι φαρδύ και πελώριο.

Το νερό ήσυχα κυλά. Απ' τη μία όχθη μέχρι την άλλη ζει η καρδιά μου και χτυπά σταθερά.

Ήρεμα κυλά το ποτάμι μέσα μου όποτε διαβάζω ένα βιβλίο.

Ή όποτε ακούω μουσική.

Ή όποτε παίζω στο πάρκο με τον σκύλο μου, τον Δία.

Ή όποτε με φιλά στο μέτωπο η μαμά.

Κάποιες φορές το ποτάμι μέσα μου φουσκώνει με γάργαρα νερά. Και γελάω.

Όπως στο λούνα παρκ όταν τρέχει το τρενάκι.

Ή όταν μου λένε «Χρόνια πολλά, Γιάννη!».

Ή όταν είναι Κυριακή και τρώμε στη γιαγιά.

Ή όταν κερδίζω τον παππού στο σκάκι.

Όμως το ποτάμι δεν είναι πάντα ήρεμο με γαλήνια νερά.
Πολλές φορές τρέχει άγριο και ορμητικό. Παρασέρνει δέντρα,
καβαλάει βράχους.

Έχει ένταση και θόρυβο, όπως τότε που με κορόιδεψε ο Γαβριήλ.

Ή τότε που ο Πέτρος έχασε την αγαπημένη μου μπάλα.

Ή τότε που με τιμώρησε η μαμά γιατί ζωγράφισα στον τοίχο.

Ή τότε που ο αδερφός μου προτιμά να παίζει μόνος.

Όμως δεν τολμώ να δείξω το ποτάμι μου σε κανέναν.

Κανείς δεν το έχει δει, γιατί δεν το αφήνω να ξεχειλίζει.

Είναι ένα μυστικό. Είναι κάτι κρυφό. Και δε θα το μάθει κανείς.

